

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 9. Quomodò universitas conjugatorum aliquò etiam modo D. Iosephi
& Deiparæ Virginis continentiam imitari poterit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

indictione 15. ita Chapeauville in hist.
Leodiensi tom. 1. in Norgero 46. Epis-

copo.
LVIII. Inter plebeios & populares occur-

reunt primò parentes Sancti Francisci de Paulà Ordinis PP. Minimorum In-

stitutoris, Jacobus Martotilla cum Ma-

rià de Castrofuscaldi: qui statim à sus-

ceptâ cœlitus meritis Sancti Francisci Seraphici post longam sterilitatem prole tam illustri, convenerunt ut de-

inceps ab ulteriori congresu abstine-

rent, quod & voto promiserunt.

LXIX. Sanctus Isidorus Agricola Patronus Matritensis à Gregorio XV. cum SS. Ignatio, Francisco Xaverio, Philippo Neri Congregat. Orator. Fundatore, & Theresia Ordinis Carmelitarum filia & Congregationis Discalceatorum in eodem Ordine matre solemniter canonizatus.

LX. Ex nostratis autem damus sanctam Mariam d'Oignies vico Patris ac Diœcesis nostræ Leodiensi inter Sambrim & Mosam. Hæc annos vix quatuordecim nata, cogentibus parentibus nupsit cuidam Joanni, sed non tam nupta dicenda quam vidua: siquidem cum aliquamdiu cum marito vi-

tam vixisset à sanctitate admirabilem, eum adduxit, ut quam haecenüs habuerat uxorem, deinceps habere cœ-

perit ex divino instinctu, ut Joseph Mariam, idest commendatam, quod adeò sibi probari testatus est Christus, ut Mariæ promiserit, eo quod casti-

tatis amore, transiit valde iussent vo-

luptati, nobilis olim ac suavius in cœ-

lo cum viro suo connubium: sunt qui virginitatem servasse volunt, sed hoc certius. Nam Cardinalis Vitriacus so-

lius continentia meminit, virginita-

tem proculdubio apertius expressurus,

si res ita habuisset; nam nec ignorare potuit, quia diu illi à Confessionibus fuit, nec celare debuit, quia res ab illa gestas adeò studiosè perquisivit.

LXI. Quam gloria ergo D. Josephum circumstat corona, quam Principum insignia, Regum sceptra, Imperato-

rum ferta, aliorumque cuiusvis status & conditionis magna constituunt con-

tinuum agmina. Audiant infelices illi, qui nullo matrimonii fœdere, sola illiciente libidine, illicitis se commix-

tionibus polluant: Ecce beati illi con-

jugum Greges, Candidatorum phalan-

ges, quanquam ætate florerent, à lici-

tis amplexibus Christi causâ, Josephi &

Deiparae exemplo, se abstinentes,

æstum ferventis adolescentia Religio-

nis ardore superarunt, ignem igni extin-

xerunt, & triumphales coronas mea-

ruerunt: nam ut spirituales Salamandres in igne non ardentes, in voluptatum copiâ carnis pruriginem cohibentes,

apud fluvium sitiens, inter epulas esurientes, timoris Dei clavis suam carnem confixerunt.

C A P U T IX.

Quomodo universitas Conju-
gatorum aliquo etiam modo
Divi Josephi & Deipara
Virginis continentiam imi-
tari poterit?

Cum matrimonii usum quantuvis temperatum inseparabiliter comitetur delectatio omnium vehementissima, certum est, ut & secundo Ethicor. c. II. docet Philosophus, immò & ipsa experientia, quod ex ejus frequentatione augatur libido, crescatque concupiscentia. Quod cum ita sit, magna sanè virtus est eorum conjugatorum qui matrimonio utuntur, quod tamen in ea ita delectationem copulæ moderentur, ut aliquando urgente licet istâ concupiscentiâ, pruriens istâ libidine, sic ut præfertur viribus aucta, ab eâ se contineant ex motivo virtutis, ut fecit Tobias cum Sarâ castâ conjugâ suâ, qui ambo coram Domino corda sua expandentes, ita aiebant: Ille quidem Domine tu sis quia non luxurie causâ accepisti hanc sororem conjngem, sed solâ posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in sæcula sæculorum. Tobit c. 8. Illa vero ibidem cap. 3. Tu sis Domine quia nunquam concipi vi virum & mu-

dam servavisti animam meam ab omni con-

cupiscentiâ, &c. virum autem cum timore tuo, non cum libidine meâ consensi accepere.

Idem quoque observare licet in II.

Patre

Patrē fidei Abrahamo, de quo ita Sanctus Augustinus lib. de Bono Conjugii cap. 22. inter principiū & medium. Melior est castitas cælibum quam castitas nuptiarum, quarum Abraham habebat unam in uia, ambas in habitu: Castè quippe conjugaliter vixit, esse autem castus sine conjugio potuit, sed tunc non oportuit.

III. Hos quidni faciamus suppares illis, de quibus Sectione præcedenti, qui ex toto renunciant expertæ aliquamdiu isti voluptati, notisq[ue] dicunt longum vale carnis illecebris? Nam illi lapsu temporis per contrarios actus, ita possunt in se delere seu extinguerre concupiscentiam, ut tandem eam non aliter sentiant quam qui nunquam experti, immo adhuc forte minis. At hi è contra, qui utuntur passim matrimonio, cum ex illius usu & frequentatione foveant concupiscentiam, sentiunt semper illam in dies validiorem: Quare et si facilius sit semel & iterum ab expertâ voluptate abstinere, quam ei q[ui] eternum valedicere, magna tamen virtutis esse fatendum est illi vehementius incumbenti posse ex animi magnitudine resistere.

IV. Ex horum numero sunt & erant illi primò qui cùm nuptias non appetiebant, nec illis utuntur propter se, id est ut voluntatem suam expleant (quamvis in eo actudum exercetur illam sentiant) sed tantum propter prolem, prole conceptâ statim à copulâ se abstinent: cùm enim copula ad generationem seu prolem habeat apud illos ut medium ad finem, fine adepto, cessant ab usu mediorū. Tales viri nonne verè viri sunt, qui tam viriliter feminis utuntur, ut delectationi carnali nō subjiciantur, sed ei dominentur? Tales uxores etiā non virgines, nonne tamen virginæ sunt, quæ in eo uito, qui illis licitus est, magis attendunt quod debent, quam quod eis debet? Utique denum nonne verè casti, qui non ad propriam voluptatem suā potestate abuti volunt, sed illius debiti, cuius sibi invicem sunt obnoxii, redditores magis esse volunt quam exactores: Ex his fuisse antiquos Patriarchas ex antiquâ lege, saltem plerosque passim innuunt SS. Patres, sed fuerunt longè plures in lege Gratiae: ex

utraque lege, unum hic, ne nimis prolixus siam, accipe Lector, exemplum.

Ex lege antiquâ in ejus confinio accipe Elizabetham Sanctam Zachariæ uxorem & Baptiste Matrem, de quâ Luca cap. 1. dicitur, Post hos autem dies concepit Elizabeth uxor ejus & occultabat se mensibus quinque. In quem locum noster Thomas Beauxamis ex Origene hom. 6. in Luc. Quæro, inquit, quam ob causam, postquam intellexit le esse prægnantem publicum declinarit? Ni talior hoc est etiam quod h[ab]et qui nuptis copulati sunt, non omne tempus coitus liberum inter se habet, sed est tempus quando recedant ab opere nuptiarum. Si enim vir senex fuerit, & mulier anus, pudoris est maximi servire eos libidini, servire conjugio. Eapropter abscondit se illa mensibus quinque, donec Christi Conceptio instaret quæ pudorem illum auferret. Sed & docuit copulam ad intentionem generationis, non autem libidinis fauile: Nam cùm conceperet abscondit se quasi carnali huic operi renuncians. Ita Beauxamis ex Origene.

Ex lege Gratiae unicam Sanctissimam produco Poloniæ Reginam Hedwigem cum Henrico Viro continetissimo, qui in ipsâ suâ maritali conjunctione prolusissime videntur illi, quam postea inter se uoverunt Deo perpetuæ continentiaz, aut saltem ejus tyrocinium posuisse: Nam simul atque Hedwigis se sentiebat concepisse, à matrimoniali thoro de viri consensu se reverenter abstinebat usque ad puerij complementum, donec tandem illis placuit, inspirante Numine, eam abstinentiam deinceps esse perperuam. Quin immo & hunc in matrimonio abstinenti modum Hedwigis alias quoque qualcumque poterat foeminas edocebat. Ita Surius in ejus vita. Hinc eleganter Divus Ambrosius. *Sanctæ plerumq[ue] sibole renunciant operibus juventutis. Et quid mirum de hominibus, si pecudes quoque multa quodam opere loquuntur, generandi sibi studium non desiderium esse cotundi?* Si quidem ubi semel gravens alium sibi sensuerat, iam nec concubini indulgent, nec lasciviam amantis, sed euram parentis assumunt. *De verò homines nec concepis, nec Deo parcunt, illos contaminant, hunc exasperant*

V.

.

.

.

.

.

.

.

exasperant. Et quid de pecudibus loquor, terra ipsa à generandi opere sep̄e requiescit, & si impatienti hominum studio jactis frequentius feminibus occupetur, impudentiam mulēbat agricole, & fæcunditatem sterilitate commutat. Ita quidem in ipsis elementis ac pecudibus ab usū non cefare generandi, natura pudor est.

VII.

Secundò, & de horum sunt numero continentium pii illi conjuges, qui ex variis iisque sanctissimis motivis secundum diversas occasiones à congressu pausant. Aliquos ejusmodi Continentes indigetans noster D. Joannes Damascenus lib. 4. de Fide Orthodox. cap. 25. fuisse notati in Arcā Noe tempore diluvii: Subtiliter enim ibi observat Deum aliter loqui Noëmo dum cum cum suis in arcam inducit, & aliter dum ex illâ educit. Nam Arcā compactā, in quā distinckte Dei iussu manusculæ, dum eos in illam inducit, viros ab uxoribus, uxores à viris separat. Ait enim sic Genef. cap. 7. Ingredere filii & filii tui, uxor tua, & uxores filiorum tuorum. Cūm verò comprepresso diluvio illos cā educit, è contra viros cum uxoribus conjungit: ait enim cap. 8. vers. 16. Egrede te de arca tu & uxor tua, filii tui & uxores filiorum tuorum. Vides distinctionem? Accipe mysterium: ubi in arcam fuit ihgrediendum: ingressi sunt viri simul, Noë scilicet & filii ejus, & mulieres simul, nxor Noë & uxores filiorum ejus, ut dicitur cap. 7. vers. 7. distrahendi fuerunt tunc ab uxoribus vii, uxores à viris, ut continentiae sanctæ adminiculo pelagus atque mundi universi effugerent naufragium: sed comprepresso diluvio cūm egrediendum fuit, iterum conjunguntur, quia ad reparandum genus humanum pacato jam per reorum mortem, & vivorum continentiam, Deo, usus matrimonii relaxatur: ita D. Damascenus citatus, & D. Hieronymus lib. contra Jovinian. Ex quo quidem tu Lector Christiane elice, & disce pro te in calamitatibus seu publicis, seu etiam tuis privatis, ejusmodi abstinentiam, optimum esse remedium pacando Numini irato. Nec enim tempus est dum Deus tibi irascitur, & fulmina sua intentat, lascivire.

VIII.

Abscent etiam alii ut melius interdum Deo & orationi vacare possint,

atque ab uxoribus corpore tantisper disjunguntur, ut Deo possint mente conjungi: Ut enim ait D. Augustinus lib. 1. Soliloq. cap. 10. ante medium: Nihil est quod magis ex arce dejiciat mentem virilem, quam blandimenta fœminæ, illeque corporum contactus sine quo uxor haberi non potest: Unde Apostolus 1. Corinth. cap. 7. conjugatis ait. Nolite fraudare invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut orationi vaceatis.

Alii ut eo dignius ab iis recipiatur in sacrâ communione immaculatus agnus, quo purius se præparaverint: nam Exodi cap. 9. ut populum antiquæ legis ad Domini in montem Sinai descenditri accessum præpararet Moyses, ex Dei iussu illis præcepit, Estote parati in diem tertium, & ne appropinquetis uxoribus vestris. Et Achimelech Sacerdos lib. 1. Reg. cap. 21. Cūm David à facie Saulis fugeret cum servis suis, panesque ab eo famelicus peteret, Respondit se panes laicos ad manū non habere, sed tantum panem sanctum, si mundi erant pueri maximè à mulieribus.

Abstinent denique alii qui à Deo per D. Josephum aliquid efficaciter petere, id est obtinere sperant, & id quidem optimo consilio, impetrant enim illi à Deo certius per sanctos, qui magis illis placent: placent autem magis illi, qui eorum virtutes imitantur, maximè verò illas, quæ magis in eis eluxerunt, quælis est in D. Josepho continentia in ipso coniugio, in quā fuit omnium primus.

Sed de his satis, superque. Tu quisquis hæc legis, profice ex his quibus legis. Itaque matrimonium quod Deus ipse instituit, quod conceptione suâ honestavit, quod præsentia suâ illustravit, quod primo miraculo suo decoravit, quod evchendo illud ad esse Sacramenti sanctificavit, ne sperne: virginitatem tamen quam in seculo conlectavit, & continentiam illi antepone.

Ecce tibi haec tenus oculos propria omnis generis continentium exempla, quorum caput Joseph & Maria: qui virgines videri volunt exemplo Josephi & Marie, toti sint virginei: quidam enim corpus quidem habent intactum: sed cultus non sine fucis, oculi lascivientes, vel vagi & tornati, lingua

guia petulans, incessus levior, animum notant non pudicum: si vero castus est animus, reluccat hujus integritas & in his quae foris sunt.

XIII. *Dixerit aliquis quid flagitiis est si juvenis sponsam, sponsum si Virgo amiat? si venantur quamlibet sponsam vel sponsum, casti non sunt: si probam vel probum, nullum efficacius lenocinium apud bonos quam pudor, quam simplex in cultu mundities. Est & in matrimonio scortatio, quemadmodum est in illo castitas Deo gratissima: si conjugatus es, imitare Iosephi & Mariae conjugium saltem quantum patitur tua infirmitas: si illorum & tot aliorum perfecte continentium castimoniam assequi nequis, sequere si potes illos, qui post libatas carnis illecebras, calentis adhuc etatis flamas fidei restrinxerunt ardore: si nec hoc vales, saltem aliquando te contine cum temperatis, qui sibi ipsis virtutis amore arctant licet voluptatis habenas.*

XIV. *Quod si nec hos te sequi posse dicas, adhuc audi unum: Iterum restat in quo Divi Josephi continentiam suspicias & colas. Tu qui nondum nupsisti, cave ne id audeas quod in nuptiis & propriâ conjugie noluerunt D. Iosephus & Maria, & post ipsos tot Heroes a nobis supra recensiti, & te cohibe donec nupseris. Tu vero qui nupsisti, non tantum nolis quod extra nuptias velle non poteras, sed & in nuptiis tuis dum D. Iosephus non quæsivit in conjugie, quod vir solet in uxore, tu ne in tua procérvis quasi in merertice: illam habe faxo, & ad officium naturæ, & ad concupiscentiæ; sed vide ne concessis abutare, ne remedium fiat tibi yenerum.*

XV. *Qui cum uxoribus turpiter certant libidine, qui majore nequitia cum illis lusitant, & confabulantur quæ solent cum prostibulis; nec mariti sunt, nec uxores, nec illi has habent pro uxoriibus, sed pro pellicibus, nec haec simili ter viros pro sponsis, sed pro lenonibus. In matrimonio casto, & conjugii uius debet esse verecundus.*

XVI. *Nunc reperit hominum perversitas ut cum uxore quoque committatur adulterium. Audi quomodo ex Divo Hieronymo l. 1. contra Jovinian. Adul-*

ter est, inquit, in suam uxorem amator ardenter: in alienâ quippe uxore omnis amor turpis, in suâ nimius. Sapiens vir conjugem iudicio debet amare non affectu. Severus es, inquies, amori ebrio, non abnuso: sed verus sobrio: severus proco, sed verus probo.

C A P U T X.

An omnium primi Maria & Joseph in castitate vovenda?

TANTA est fuitque semper primatus in omnigenere prærogativa, ut illos qui eo gaudent, aliorum qui eos in eodem genere securi sunt, Patres nuncpare, nec ipsa Sacra Scriptura dubitaverit: sic Genes. cap. 4. v. 20. *Iabel dictus Pater habitantium in tentoriis, & vers. 21. Iacob ejus frater, Pater canentium citharâ & organo, quia illi omnium primi ceperunt: ille quidem habitare in tentoriis; hic vero in citharâ & organo modulari, à quibus alii postmodum idem facere didicerunt: Sic Christus Joannis cap. 8. ob mendacium dicit de Judæis, vos ex Patre diabolico estis, quia nimis Diabolus primus mentitus est, artemque mentendi & fallendi adiumentum, quam deinde Judæi secuti sunt: Hinc D. Augustinus in illum locum. Non omnis qui mentitur est pater mendacii, sed qui aliunde mendacium non accepit ut diabolus.*

Porro primi in uno quoque genere dicuntur Patres cæterorum in eodem genere, quia scilicet, ut in humanis, filii suis debent Patribus quod habeant naturam in qua illis similes sunt, ita in hoc casu, primis succedanei debent, quod illam habent formam adventitiam, in qua isti primi fuerunt. Cum ergo tanta res sit esse primum in aliquo genere, non erit abs re hic examinare an D. Iosephus & Beatisima Virgo qui Capite 5. virginitatem voverunt, etiam in ea vovenda primi omnium fuerint?

Et primò quidem constat ex dictis, quod omnium primi illam in conjugio perpetnari

Ffa